

تعیین شرایط بهینه اصلاح شیمیایی چوب صنوبر (*Populus deltoides*) با گلوتارآلدئید و خواص فیزیکی فراورده

ندا اسماعیلی^۱، مریم قربانی^{۲*} و پوریا بی‌پرو^۳

- دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه مهندسی چوب و کاغذ، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری
- نویسنده مسئول، دانشیار، گروه مهندسی چوب و کاغذ، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری
پست الکترونیکی: ghorbani_mary@yahoo.com
- استادیار، گروه علوم پایه، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

تاریخ دریافت: مهر ۱۳۹۴
تاریخ پذیرش: بهمن ۱۳۹۴

چکیده

این تحقیق با هدف تعیین شرایط بهینه اصلاح شیمیایی چوب صنوبر با گلوتارآلدئید و اثر آن بر خواص فیزیکی فراورده انجام شد. نمونه‌های آزمونی بر اساس استاندارد ASTM-B4446-05 تهیه گردیدند و در سیلندر آزمایشگاهی با گلوتارآلدئید در غلظت ۱۰ درصد به روش خلاً-فشار اشباع شدند. واکنش اصلاح به دو روش گرمادهی در سیلندر (هیدروترمال) به مدت ۴ ساعت و گرمادهی با آون در ۴ سطح زمانی ۴، ۱۲، ۲۴ و ۴۸ ساعت انجام شد. افزایش وزن نمونه‌های اصلاح شده به روش هیدروترمال و سطوح زمانی آون به ترتیب ۱۰/۰۲، ۹/۲۶، ۱۰/۰۲، ۹/۴۰ و ۱۴/۱۵ درصد اندازه‌گیری شد. اصلاح گلوتارآلدئید با جانشینی گروه‌های هیدروکسیل به کاهش معنی‌دار جذب آب و واکشیدگی حجمی چوب صنوبر منتهی شد، به‌طوری‌که سطح گرمادهی در آون به مدت ۴۸ ساعت با کمترین جذب آب و تغییرات ابعاد به ترتیب به مقدار ۵۷/۳۲ و ۸/۱۲ و بالاترین حجمی کنندگی، کارایی ضدواکشیدگی و ضدواکشیدگی بدون حجمی کنندگی به میزان ۸/۳۱ و ۴۰/۸۹ درصد در پایان زمان غوطه‌وری در آب، به عنوان سطح بهینه اصلاح با گلوتارآلدئید انتخاب گردید. این بهبود در مقایسه با سایر سطوح اصلاح بیانگر برقراری اتصالات عرضی پایدار از نوع استال است که با طولانی‌شدن زمان گرمادهی، افزایش یافت.

واژه‌های کلیدی: اصلاح شیمیایی، چوب صنوبر، گلوتارآلدئید، خواص فیزیکی، حجمی کنندگی

پلیمر طبیعی در فضای آزاد مستعد تخریب توسط عوامل مخرب غیرزنده و زنده می‌باشد که شدت این تخریب نیز به میزان رطوبت بستگی دارد (Neimsuwan *et al.*, 2008). محدود کردن جذب رطوبت و یا آب با شیوه‌های مختلف اصلاح چوب انجام می‌شود (Mohebby & Sanaei, 2005).

مقدمه

چوب به علت وجود گروه‌های هیدروکسیل موجود در دیواره سلولی، ماده‌ای جاذب رطوبت است که با ایجاد تغییرات ابعاد، تنש‌های داخلی و در نهایت ترک و گسیختگی را به همراه دارد (Jakiela *et al.*, 2008). این

اثر مثبت اصلاح با گلوتارآلدئید بر بهبود ثبات ابعاد و کاهش جذب رطوبت چوب محرز شده است، اما تاکنون تحقیقی پیرامون بررسی شرایط مختلف اصلاح با *Populus deltoides* (انجام نشده است. این تحقیق با هدف تعیین شرایط بهینه اصلاح شیمیایی چوب صنوبر با گلوتارآلدئید و اثر آن بر خواص فیزیکی فراورده از قبیل جذب آب، تغییرات ابعاد، حجمیمکنندگی و جانشینی گروههای هیدروکسیل انجام شد.

مواد و روش‌ها

تهیه محلول گلوتارآلدئید

گلوتارآلدئید با غلظت ۵۰ درصد از شرکت دایجونگ^۱ کره تهیه شد. به منظور رقیق کردن و حفظ pH ۴/۵ گلوتارآلدئید، از بافر ۱/۰ مولار استفاده شد. برای تهیه بافر، سدیم استنات با جرم مولی ۱۲۶ g/mol به میزان ۱۳/۶ g در یک لیتر آب مقطر حل گردید و با اسیداستیک به pH موردنظر رسانده شد. در این پژوهش، محلول گلوتارآلدئید با غلظت ۱۰ درصد همراه با کلریدمنیزیم شش آبه^۲ به مقدار ۱۲/۵ درصد بر مبنای وزن گلوتارآلدئید، به عنوان کاتالیزور استفاده گردید.

تهیه نمونه‌های آزمونی

نمونه‌های آزمونی از چوب گونه صنوبر (*Populus deltoides*) که راستتار و فاقد هرگونه معايب رشد بودند، تهیه شد. الوارها پس از اندازه‌بری، برای تعیین خواص فیزیکی و اندازه‌گیری وزن مخصوص براساس استاندارد ASTM-B4446-05 به ابعاد ۲×۲×۲ cm³ تبدیل شدند. واکنش اصلاح با گلوتارآلدئید به دو روش گرمادهی در سیلندر (هیدروترمال) و آون در دمای ثابت ۱۲۰ درجه سانتی گراد انجام گردید و بر این اساس سطوح کار به ۳ گروه شاهد، هیدروترمال و گرمادهی در آون تقسیم شد.

۱ - Daejung

۲ - MgCl₂ _ 6H₂O

جایگزین کردن یک ماده شیمیایی و ایجاد تغییر در ساختار پلیمری دیواره سلولی چوب (Hill et al., 2011; Li et al., 2006), برقراری اتصال عرضی با پلیمرهای دیواره سلولی (Devi & Ümit et al., 2005; Devi et al., 2003), مسدود شدن گروههای هیدروکسیل آبدوست و پرشدن حفرات ریز دیواره سلولی (Mattos et al., 2014; Maji, 2007; Li et al., 2011; Jani et al., 2007; Hill, 2006) با کاهش آب دوستی، ثبات ابعاد و دوام چوب را بهبود می‌بخشد. اخیراً تحقیقات زیادی در زمینه اصلاح شیمیایی چوب انجام شده است (Papadopoulos, 2005; Epmeier et al., 2007). اصلاح شیمیایی از طریق برقراری پیوند کووالانسی بین ترکیبات شیمیایی با گروههای هیدروکسیل دیواره سلولی، یکی از راهکارهای کاهش جذب رطوبت چوب می‌باشد (Hill, 2006). متعاقب اصلاح، گروههای هیدروکسیل آب دوست دیواره سلولی تا حدی کاهش یافته یا مسدود شده و منافذ ریز آن نیز توسط اثر حجمیمکنندگی مواد شیمیایی پر می‌گردد. مسدود شدن گروههای هیدروکسیل و کاهش منافذ ساختار چوب به عنوان فضای جذب آب، به صورت همزمان قابلیت جذب آب دیواره سلولی را کاهش و ثبات ابعاد را بهبود می‌بخشد (Chang & Chang 2002).

گلوتارآلدئید یک آلدئید است که با گروههای هیدروکسیل پلیمرهای دیواره پیوند برقرار می‌کند و به عنوان یک عامل حجمیمکنندگی و برقراری اتصال عرضی تغییرات ابعاد ناشی از جذب رطوبت را کاهش می‌دهد (Xiao et al., 2010). اعمال حرارت و یا استفاده از کاتالیزور، برقراری اتصالات عرضی را تسهیل می‌کند. اصلاح برون-چوب کاج اسکاتلندي با گلوتارآلدئید در حضور کاتالیزور کلریدمنیزیم در افزایش وزن ۲۰ درصد، با کاهش ۳۰ درصدی رطوبت تعادل، کارایی ضدواکسیدگی را به ۷۰ درصد افزایش داد (Xiao et al., 2009). اصلاح با گلوتارآلدئید، به علت از دست دادن خاصیت الاستیک دیواره‌های سلولی و کاهش هیسترزیس، به کاهش قابل توجه رطوبت تعادل منتهی شد (Xie et al., 2011).

سانتی گراد گرمادهی شدند. متعاقباً برای خروج مواد واکنش نیافته، نمونه ها به مدت ۱۲ ساعت در آب غوطه ور گردیدند و پس از خشک شدن، برای تعیین جذب و افزایش وزن ناشی از اصلاح با گلوتارآلدئید توزین شدند.

اندازه گیری خواص فیزیکی نمونه ها

در آزمون تعیین خواص فیزیکی، دانسیته، جذب، افزایش وزن، ضریب حجمی کنندگی، جایگزینی گروه های هیدروکسیل، جذب آب، واکشیدگی حجمی، کارایی ضدواکشیدگی (ASE^۱) و کارایی ضدواکشیدگی بدون احتساب حجمی کنندگی (ASE) اندازه گیری شد. پس از محاسبه وزن و حجم خشک، نمونه ها برای دوره های زمانی ۱، ۲، ۴، ۸، ۱۲ و ۲۴ ساعت در آب غوطه ور گردیدند. جذب گلوتارآلدئید، افزایش وزن، حجمی کنندگی، جایگزینی گروه های هیدروکسیل، جذب آب، واکشیدگی حجمی، کارایی ضدواکشیدگی و کارایی ضدواکشیدگی بدون احتساب حجمی کنندگی (Ohmae et al, 2002) به ترتیب براساس روابط ۱ تا ۷ محاسبه شدند.

$$\text{WPG} = \frac{(m_2 - m_1)}{m_1} \times 100 \quad \text{رابطه (۱)}$$

WPG: افزایش وزن ()، m₂: وزن خشک نمونه پس از اشباع (g)، m₁: وزن خشک نمونه قبل از اشباع (g) رابطه (۲)

$$\text{Uptake} = \frac{m_2 - m_1}{v_1} \quad \text{رابطه (۲)}$$

Uptake: جذب (kg/m³)، m₂: وزن تر نمونه پس از اشباع (kg)، m₁: وزن خشک نمونه قبل از اشباع (kg)، v₁: حجم نمونه قبل از اشباع (m₃)

$$\text{OH groups substituted} = \left[\left(\frac{w_m - w_u}{w_u} \right) / \left(mw - 18 \right) \right] \times 100 \quad \text{رابطه (۳)}$$

MW: جرم مولکولی گلوتارآلدئید (g/mol)

به منظور حذف اثر محیط بافر استات و بررسی عملکرد گلوتارآلدئید، نمونه های شاهد در محیط بافری قرار داده شدند. بر این اساس، نمونه های شاهد حاوی بافر استات به دو زیر گروه هیدروترمال (گرمادهی در سیلندر) و بدون گرمادهی تقسیک شدند. سطح هیدروترمال به یک دوره زمانی ۴ ساعت و گرمادهی در آون به ۴ زیر گروه ۴، ۱۲، ۲۴ و ۴۸ ساعت گروه بندی گردیدند.

اشباع نمونه های چوبی

نمونه ها با محلول گلوتارآلدئید ۱۰ درصد به روش خلا- فشار در سیلندر آزمایشگاهی اشباع شدند. در اصلاح هیدروترمال، پس از اعمال فشار به مدت یک ساعت، دمای ۱۲۰ درجه سانتی گراد برای انجام واکنش اصلاح، برای ۴ ساعت در سیلندر اعمال گردید. نمونه ها از سیلندر خارج و متعاقب توزین برای تعیین جذب، به منظور خروج مواد واکنش نیافته، به مدت ۱۲ ساعت در آب نگهداری شدند. نمونه ها پس از آبشویی، در آون تحت دمای ۱۰۳ درجه سانتی گراد به مدت ۲۴ ساعت خشک شدند. در پایان، وزن خشک نمونه ها با ترازویی با دقت ۰/۰۰۱ گرم و ابعاد توسط کولیس با دقت ۰/۰۱ میلی متر برای محاسبه افزایش وزن تعیین شد.

در روش دوم نیز پس از اعمال اشباع به روش خلا- فشار، نمونه ها از سیلندر خارج و برای گرمادهی اولیه و خروج حلال به صورت پیچیده در کاغذ آلومینیومی در دمای ۸۰ درجه سانتی گراد و به مدت ۶ ساعت در آون قرار گرفتند. به منظور انجام واکنش اصلاح، نمونه ها در دوره های زمانی ۴، ۱۲، ۲۴ و ۴۸ ساعت در دمای ۱۲۰ درجه

OH groups substituted: جایگزینی گروه های هیدروکسیل (mol/g)، W_m: وزن خشک نهایی (g)، W_u: وزن خشک اولیه

1- Anti swelling efficiency

ASE: کارایی ضدواکشیدگی بدون محاسبه اثر حجم کنندگی (%), S_u : واکشیدگی چوب اصلاح نشده (%), S_m : واکشیدگی بدون اثر حجم کنندگی (%)

$$\beta = \frac{\alpha_1 - \alpha_0}{\alpha_0} \times 100 \quad \text{رابطه (۴)}$$

β ضریب حجم کنندگی (a_1): حجم نمونه پس از اشباع (cm^3), a_0 : حجم خشک نمونه (cm^3)

نتایج

طیف‌سنجی مادون قرمز (FT-IR)

شکل ۱ نتایج طیف‌سنجی سطوح شاهد، اصلاح شده با گلوتارآلدئید به روش هیدروترمال و گرماده در آون به مدت ۴۸ ساعت را نشان می‌دهد. طی اصلاح با گلوتارآلدئید، شدت گروه هیدروکسیل در عدد موج cm^{-1} ۳۴۲۱ کاهش یافت. طی این اصلاح، شدت پیک ناحیه cm^{-1} ۲۹۰۰ و 1403 cm^{-1} نیز افزایش یافت. عدد موج 1100 cm^{-1} مربوط به پیوند C-O اتری و الکلی است که طی اصلاح با گلوتارآلدئید افزایش نشان داد.

ویژگی‌های فیزیکی

نتایج اثر شرایط مختلف اصلاح با گلوتارآلدئید بر ویژگی‌های فیزیکی چوب صنوبر در جدول ۱ مشاهده می‌گردد.

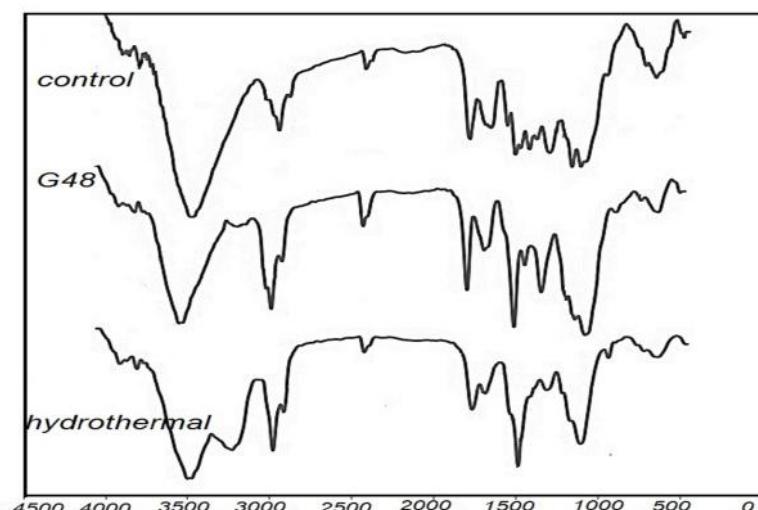
$$\text{ASE} = \frac{S_2 - S_1}{S_2} \times 100 \quad \text{رابطه (۵)}$$

ASE: کارایی ضدواکشیدگی (%), S_1 : واکشیدگی حجمی چوب اصلاح شده (۱)، S_2 : واکشیدگی حجمی چوب شاهد (۰)

$$S = \frac{v_1 - v_0}{v_0} \times 100 \quad \text{رابطه (۶)}$$

S : واکشیدگی بدون اثر حجم کنندگی (%), V_1 : حجم نمونه بعد از غوطه‌وری در آب (cm^3), V_0 : حجم خشک قبل از اصلاح (cm^3)

$$\text{ASE}'' = \frac{S_u - S_m}{S_u} \times 100 \quad \text{رابطه (۷)}$$

شکل ۱- اثر روش‌های مختلف اصلاح با گلوتارآلدئید بر طیف مادون قرمز (FT-IR)

جدول ۱- اثر شرایط مختلف اصلاح بر برخی ویژگی‌های فیزیکی چوب اصلاح شده با گلوتارالدئید

								اصلاح صفات
								افزایش وزن (%)
a (۰/۰۶۴)	b (۰/۰۳۷)	c (۰/۰۶۲۱)	D (۰/۰۳۸۹)	c (۰/۰۳۴۶)	f (۰/۰۵۲۷)	e (۰/۰۳۶۳)		ضریب حجم کنندگی (%)
a (۰/۰۷۶)	a (۰/۰۲۲۳)	b (۰/۰۹۰۳)	B (۰/۰۵۹۷)	b (۰/۰۵۲)	-	-		جانشینی گروه‌های هیدروکسیل
a (۰/۰۶۱)	b (۰/۰۴۱)	c (۰/۰۰۷۶)	D (۰/۰۰۴۷)	c (۰/۰۰۴۴)	-	-		جذب آب (%)
d (۲/۰۳۱)	c (۳/۰۶)	c (۲/۰۶۳)	B (۱/۰۶۹)	b (۳/۰۷۷)	a (۳/۰۸۷)	a (۵/۰۴۹)		واکنشیگی حجمی (%)
g (۰/۰۱۷)	f (۰/۰۳۹)	e (۰/۰۰۶۲)	C (۰/۰۰۰۵)	d (۰/۰۰۰۵)	b (۰/۰۶۶۸)	a (۰/۰۸۶۳)		کارایی ضد واکنشیگی (%)
a (۰/۱۲۳)	b (۰/۰۲۸۲)	c (۰/۰۴۴۲)	D (۰/۰۰۳۶)	e (۰/۰۰۴۰)	-	-		کارایی ضد واکنشیگی بدون حجم کنندگی (%)
a (۰/۰۱۹۶)	b (۰/۰۱۱۴)	c (۰/۰۰۴۴)	D (۰/۰۰۴۴)	e (۰/۰۰۹۵)	-	-		

- حروف انگلیسی معرف گروه‌بندی دانکن و اعداد داخل پرانتز معرف انحراف معیار می‌باشد.

درصد افزایش نسبت به شاهد هیدروترمال، $۰/۵۰\text{ g/cm}^3$ گزارش شد. بهبود دانسیته سطح اصلاح در آون، با طولانی شدن مدت زمان گرمادهی، محسوس‌تر گردید و بیشترین دانسیته در بازه زمانی ۴۸ ساعت با ۱۷ درصد افزایش نسبت به شاهد بافر، $۰/۵۵\text{ g/cm}^3$ تعیین شد.

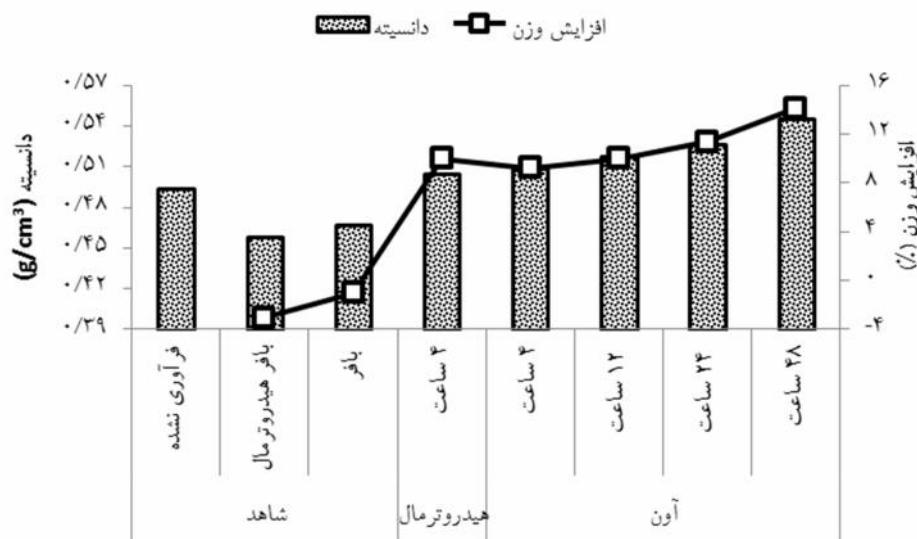
ضریب حجم کنندگی و جانشینی گروه‌های هیدروکسیل ضریب حجم کنندگی متناسب با افزایش وزن، بهبود یافت. سطح اصلاح هیدروترمال با ضریب حجم کنندگی $۰/۰۸۸$ درصد، کمترین تغییرات حجم را نشان داد که علت آن را می‌توان به حضور اندک ماده در دیواره سلولی چوب نسبت داد. با افزایش زمان طی گرمادهی در آون، ضریب حجم کنندگی افزایش یافت و متعاقب $۰/۰۴۷\text{ g/cm}^3$ در سطح فرآوری نشده به $۰/۰۴۹\text{ g/cm}^3$ در سطح شاهد (غوطه‌ور در بافر استات‌سدیم فاقد گلوتارآلدئید) کاهش یافت که این افت در دما تشید گردید (شکل ۲). دانسیته سطح اصلاح به روش هیدروترمال، با

تغییرات دانسیته و افزایش وزن بر اساس نتایج، بین دو روش اصلاح گرمادهی هیدروترمال و آون اختلاف معنی‌داری مشاهده شد. با وجود جذب بالای روش هیدروترمال به مقدار $۷۵۵/۸\text{ Kg/m}^3$ در مقایسه با روش آون به میزان $۵۱۷/۱\text{ Kg/m}^3$ ، متعاقب آبشویی، افزایش وزن سطح اصلاح هیدروترمال $۱۰/۰/۱$ درصد و در آون پس از گرمادهی به مدت $۰/۰۴۸$ ، $۰/۰۱۲$ ، $۰/۰۱۶$ و $۰/۰۱۱$ ساعت به ترتیب $۹/۰/۲۶$ ، $۱۱/۰/۴۰$ ، $۱۰/۰/۰۲$ و $۱۴/۰/۱۵$ درصد اندازه‌گیری شد. با طولانی شدن زمان گرمادهی در آون، افزایش وزن ناشی از اصلاح بهبود یافت و این امر بیانگر پدید آمدن شرایط مطلوب‌تر اصلاح می‌باشد (شکل ۲).

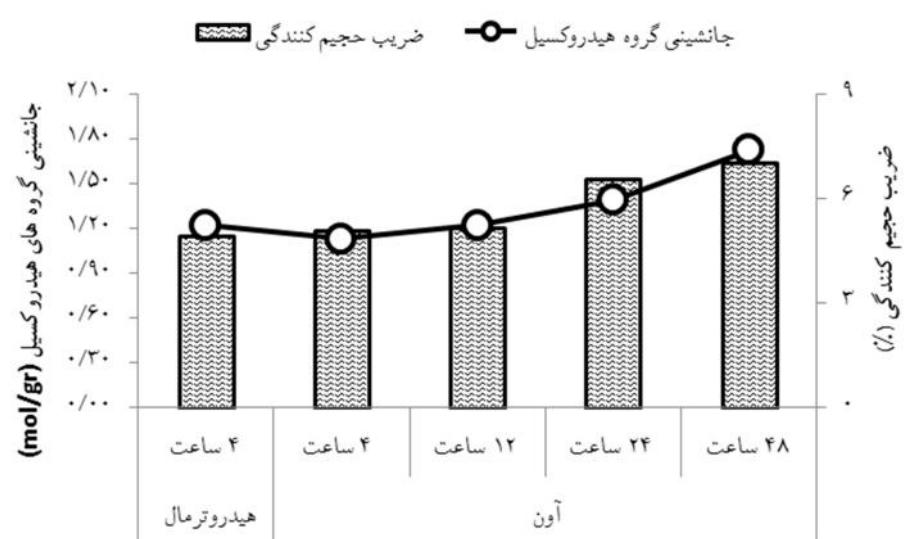
تغییرات دانسیته در سطوح مختلف اصلاح با گلوتارآلدئید نیز نشان داد که دانسیته چوب صنوبر از $۰/۰۰۶\text{ g/cm}^3$ در سطح فرآوری نشده به $۰/۰۰۴۷\text{ g/cm}^3$ در سطح شاهد (غوطه‌ور در بافر استات‌سدیم فاقد گلوتارآلدئید) کاهش یافت که این افت در دما تشید گردید (شکل ۲). دانسیته سطح اصلاح به روش هیدروترمال، با

به ترتیب ۱/۱۲ و ۱/۷۲ درصد اندازه‌گیری شد که بین سطح ۴ ساعت گرمادهی در آون و روش هیدروترمال اختلاف معنی‌داری مشاهده نشد.

اثر سطوح مختلف اصلاح بر جانشینی گروه هیدروکسیل نیز در شکل ۳ نشان داده شده است. با توجه به جدول ۱، نتایج جانشینی گروه‌های هیدروکسیل نمونه‌های اصلاح شده با گلوتارآلدئید در سطوح ۴ و ۴۸ ساعت گرمادهی در آون،

شکل ۲- اثر سطوح مختلف اصلاح با گلوتارآلدئید بر دانسیته و افزایش وزن

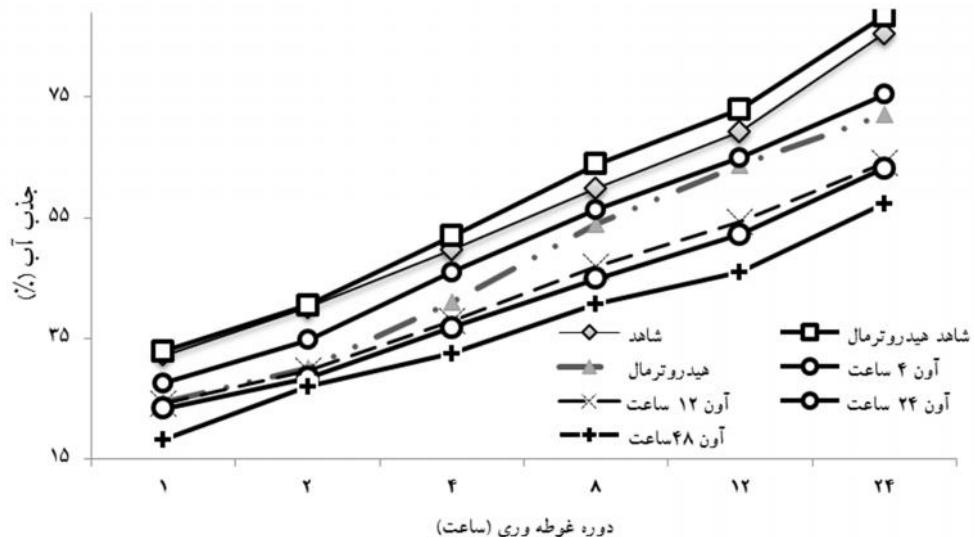

شکل ۳- اثر سطوح مختلف اصلاح با گلوتارآلدئید بر ضریب حجم کنندگی و جانشینی گروه‌های هیدروکسیل

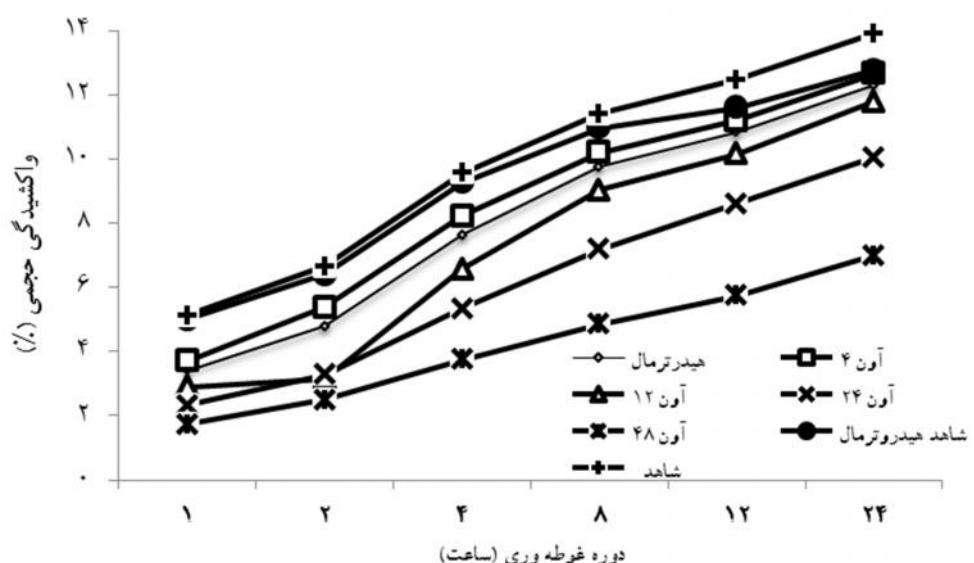
شاهد نشان دادند. به طوری که با افزایش زمان واکنش اصلاح در آون، جذب آب کمتر شد. سطح اصلاح برای دوره زمانی ۴۸ ساعت و در محیط آون، با ۳۳ درصد کاهش جذب آب نسبت به سطح شاهد، بیشترین آب‌گریزی را ارائه کرد.

جذب آب

نتایج نشان داد که بین سطوح مختلف اصلاح در سطح اعتماد ۹۹ درصد، اختلاف معنی‌داری وجود دارد. البته جذب آب سطح هیدروترمال و آون ۴ ساعت، بدون اختلاف آماری با یکدیگر، کاهش معنی‌داری نسبت به

شکل ۴- اثر سطوح مختلف اصلاح با گلوتارآلدئید بر جذب آب

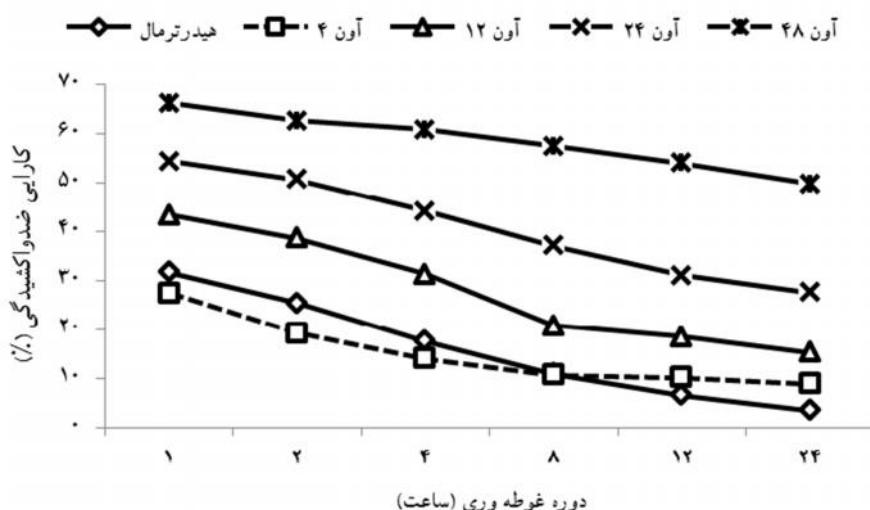
شکل ۵- اثر سطوح مختلف اصلاح با گلوتارآلدئید بر واکشیدگی حجمی

کارایی ضدواکشیدگی

کارایی ضدواکشیدگی سطوح مختلف اصلاح با گلوتارآلدئید در شکل ۶ نشان داده شده است. در پایان دوره غوطه وری، بیشترین و کمترین میانگین کارایی ضدواکشیدگی در سطح اصلاح گرمادهی در آون به مدت ۴۸ ساعت و هیدروترمال، به ترتیب به مقدار $40/89$ و $4/22$ درصد گزارش گردید. هیدروترمال در ساعات اولیه غوطه وری، پایداری ابعاد و کارایی ضدواکشیدگی مطلوبی نشان داد، اما در پایان آزمون غوطه وری، با کارایی ضدواکشیدگی $4/22$ درصد، به لحاظ آماری حتی در سطحی پایین‌تر از ۴ ساعت گرمادهی در آون قرار گرفت (جدول ۱).

واکشیدگی حجمی

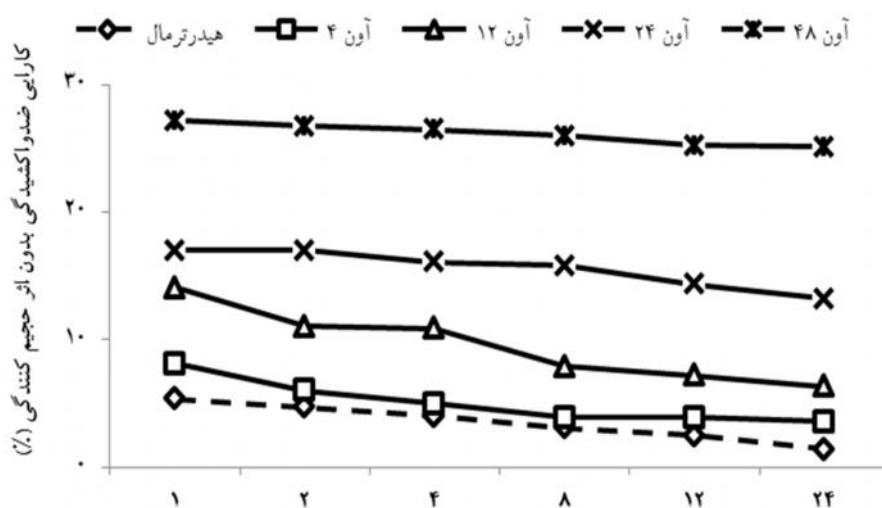
کاهش واکشیدگی حجمی سطوح اصلاح طی ساعت مختلف غوطه وری در سطح اعتماد ۹۹ درصد معنی‌دار بود (شکل ۵). با توجه به گروه‌بندی دانکن، سطح اصلاح هیدروترمال نسبت به شاهد هیدروترمال پایداری ابعاد و واکشیدگی بهتری نشان داد، اما این سطح از روش اصلاح در مقایسه با اصلاح در آون ۱۲، ۲۴ و ۴۸ بهبودی نداشت و تنها توانست در مقایسه با آون ۴ ساعت پایداری ابعاد را بهبود ببخشد. در پایان دوره غوطه وری، اصلاح در سطح گرمادهی آون به مدت ۴۸ ساعت، نسبت به سایر سطوح مقاومت بهتری در برابر تغییرات ابعاد نشان داد.

شکل ۶- اثر سطوح مختلف اصلاح با گلوتارآلدئید بر اثر ضدواکشیدگی

آون ۴۸ ساعت، با $25/16$ درصد کارایی در پایان دوره ۲۴ ساعته، نسبت به سایر گروه‌ها نتیجه بهتری نشان داد. با توجه به گروه‌بندی دانکن، سطوح گرمادهی ۱۲ و ۲۴ ساعت نسبت به آون ۴ ساعت و هیدروترمال تسایج بهتری داشتند. به طوری که سطح هیدروترمال در ساعات ابتدایی غوطه وری کمتری داشت، اما با افزایش زمان، واکشیدگی بیشتری نسبت به سایر سطوح نشان داد و در پایان دوره غوطه وری، کمترین کارایی ضدواکشیدگی را با میزان $1/62$ درصد نشان داد.

برای ارزیابی کاهش واکشیدگی چوب، فاکتور کارایی ضدواکشیدگی بدون محاسبه اثر حجمی‌کنندگی، به عنوان نتیجه اتصال عرضی پلیمرهای دیواره سلولی محاسبه شد. بدین‌منظور، حداقل واکشیدگی نمونه‌ها پس از پایان دوره غوطه وری بر اساس ابعاد پیش از اصلاح با گلوتارآلدئید، تعیین گردید. با محاسبه تسایج حاصل از کارایی ضدواکشیدگی بدون محاسبه اثر حجمی‌کنندگی (ASE) و آنالیز آماری، تغییرات بین سطوح مختلف اصلاح در سطح اعتماد ۹۹ درصد معنی‌دار بود (جدول ۱). البته گرمادهی در

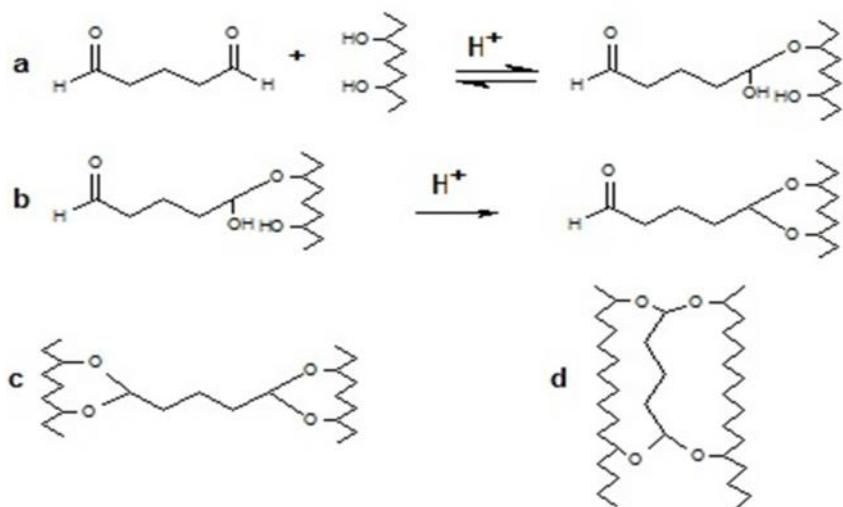
شکل ۷- اثر سطوح مختلف اصلاح با گلوتارآلدئید بر کارایی ضدواکنشگی بدون محاسبه اثر حجمی کنندگی

پیوند استال به هیدرولیز بیش از همی استال می باشد که تشکیل استال و تکمیل واکنش، به جانشینی گروه هیدروکسیل می انجامد. همچنین، اتصالات عرضی می تواند در واکنش آلدئید با دو گروه هیدروکسیل از یک پلیمر دیواره سلولی (c) و یا با دو گروه هیدروکسیل از دو پلیمر دیواره (d) تشکیل شود. جذب در روش گرمادهی با آون کمتر از روش هیدرورترمال بوده است، اما با خروج کلرید منیزیم، گلوتارآلدئید واکنش نداده و هیدرولیز پیوندهای همی استال پس از آبشویی، مشاهده گردید که روش گرمادهی در آون با افزایش وزن بیشتر، به اصلاح کارآمدتر منتهی شد. البته جذب بیشتر در روش هیدرورترمال متعاقب افزایش تخلخل به علت خروج مواد استخراجی و تخربی بخشی از همی سلولزها طی گرمادهی در سیلندر بوده است، اما احتمالاً بخش اعظم پیوندهای تشکیل شده در این روش از نوع همی استال است که طی آبشویی سریع تر از استال هیدرولیز می شوند، درحالی که افزایش وزن بالاتر پس از آبشویی در نمونه های اصلاح شده به روش گرمادهی در آون، می تواند نتیجه تشکیل پیوندهای پایدارتر از نوع استالی با قابلیت هیدرولیزشوندگی کمتر باشد.

بحث

طی اصلاح با گلوتارآلدئید، شدت گروه هیدروکسیل در عدد موج 3421 cm^{-1} به علت واکنش با گروه های آلدئیدی گلوتارآلدئید کاهش یافت. شدت یک ناحیه 2900 cm^{-1} و 1403 cm^{-1} نیز با حضور گروه های متینی ساختار گلوتارآلدئید نیز افزایش نشان داد. عدد موج 1100 cm^{-1} مربوط به پیوند C-O اتری و الکلی نیز طی اصلاح با گلوتارآلدئید افزایش یافت. در روش هیدرورترمال دو شاخه شدن یک مربوط به گروه عاملی هیدروکسیل، مربوط به حضور هیدروکسیل همی استال تشکیل شده در واکنش می باشد. بر اساس نتایج طیف سنجی، کارایی روش گرمادهی در آون با کاهش محسوس تر گروه هیدروکسیل معرف تشکیل استال و عدم حضور هیدروکسیل مربوط به همی استال که به هیدرولیز حساس تر است، به عنوان روش مطلوب تر از گرمادهی در آون معرفی شد.

در شکل ۷ طرح های احتمالی واکنش شیمیایی گلوتارآلدئید با گروه های هیدروکسیل پلیمر دیواره سلول مشاهده می گردد. آلدئید می تواند طی واکنش با یک گروه هیدروکسیل همی استال تشکیل دهد (a)، یا با ۲ گروه هیدروکسیل پیوند برقرار و استال تولید کند (b). پایداری

شکل ۸- واکنش شیمیابی گلوتارآلدئید با گروه هیدروکسیل و تولید همی استال (a) و متعاقباً واکنش با گروه هیدروکسیل دیگر و تولید استال کامل (b)، الگوهای اتصال عرضی احتمالی بین یک انتهای آلدئید با ۲ گروه هیدروکسیل از یک پلیمر دیواره سلول (c) و یا با دو گروه هیدروکسیل از دو پلیمر دیواره (d)

کاهش فضاهای خالی دیواره که معمولاً توسط مولکول‌های آب اشغال می‌شوند؛ و ۳- برقراری پیوند عرضی گلوتارآلدئید با پلیمرهای دیواره سلولی چوب که موجب کاهش انعطاف‌پذیری دیواره برای واکشیدگی خواهد شد. برقراری اتصال عرضی میکروفیریل‌ها با گلوتارآلدئید افزایش سختی دیواره سلولی را به همراه دارد (Xiao *et al.*, 2010). همچنین، ورود ساختار آب‌گریز C-H با کاهش اثر موئینگی، منجر به ورود کمتر مولکول‌های آب به دیواره سلولی چوب می‌شود که بهبود ثبات ابعاد را به همراه دارد (Xiao *et al.*, 2010).

واکشیدگی حجمی نمونه اصلاح شده پس از غوطه‌وری در آب، کمتر از سطح اصلاح نشده بود و با افزایش درصد افزایش وزن، کاهش تغییرات حجم مشهودتر بود. این بهبود ثبات ابعاد را می‌توان به اثر حجم‌کنندگی و برقراری اتصال عرضی بین پلیمرهای دیواره سلولی با گلوتارآلدئید نسبت داد. چوب اصلاح شده با افزایش وزن و حجم‌شدگی کم متعاقب تشکیل اتصالات عرضی و کاهش مکان‌های آب-دوست، کاهش معنی‌دار واکشیدگی نسبت به شاهد را نشان-داد. البته با بهبود اصلاح در افزایش وزن بیشتر و متعاقب ایجاد حجم‌شدگی محسوس، کارایی ضد واکشیدگی افزایش

با افزایش وزن اصلاح، واکشیدگی پایدار دیواره سلولی در وضعیت خشک (حجم‌شدگی) افزایش یافت. افزایش حجم‌شدگی با کاهش تخلخل چوب، ورود آب به داخل ساختار چوب را کاهش می‌دهد. در این تحقیق، گرمادهی در آون با تشکیل درصد بیشتری از استال، به کاهش جذب آب در ساختار چوب منتهی شد که این اثر با افزایش زمان گرمادهی در آون محسوس‌تر بود. در مقایسه بین دو روش هیدروترمال و گرمادهی در آون، روش اول در پایان زمان غوطه‌وری، بهبود معنی‌داری در جذب آب ایجاد نکرد. به طوری که افزایش رطوبت چوب شاهد، نشان‌دهنده گروه‌های هیدروکسیل فراوان و واکشیدگی الاستیک دیواره سلولی متعاقب جذب آب است. برهمکنش شیمیابی و فیزیکی گلوتارآلدئید و دیواره سلولی موجب کاهش تغییرات رطوبت و در نتیجه بهبود ثبات ابعاد و کارایی ضد واکشیدگی چوب شد. کاهش در میزان جذب آب را می‌توان به ۳ علت عنوان کرد: ۱- مسدود شدن گروه‌های آب‌دوست هیدروکسیل دیواره سلولی توسط گلوتارآلدئید که در نتیجه موجب کاهش مکان‌های جذب آب می‌گردد، ۲- حجم‌شدگی و رسوب گلوتارآلدئید در دیواره سلولی چوب و

استال، نسبت اتصال عرضی افزایش یافته که این امر به افزایش اثر پیوندهای عرضی و نسبت ASE به ASE منتهی شد.

نتیجه گیری

در این پژوهش، اثر دما بر اصلاح شیمیایی چوب صنوبر بررسی شد. نتایج حاصل از افزایش وزن و جانشینی گروه‌های هیدرولیز، بهبود گیرایی گلوتارآلدئید در اثر افزایش مدت گرمادهی در آون را نشان داد. گرمادهی به روش هیدرولترمال کارایی لازم را برای بررسی خواص فیزیکی نداشت و تنها در مقایسه با شاهد بهبود داشت. سایر خواص فیزیکی نمونه‌های گیراشده در آون ۴۸ ساعت، مانند جذب آب، واکشیدگی، کارایی ضد واکشیدگی و کارایی ضد واکشیدگی بدون اثر حجمی کنندگی نیز بهبود اصلاح را نشان دادند. البته تیمار با گلوتارآلدئید مقاومت در برابر جذب آب نمونه‌ها و سایر خواص فیزیکی را نسبت به سطوح شاهد بهبود داد.

منابع مورد استفاده

- Chang, HT., Chang, ST., 2002 Moisture excluding efficiency and dimensional stability of wood improved by acetylation. *Bioresource Technology*, 85:201–204.
- Devi, R.R. Ali, I. and Maji,T.K., 2003. Chemical modification of rubber wood with styrene in combination with a cross linker: effect on dimensional stability and strength property. *Bioresource Technology*, 88(3): 185-188.
- Devi, R.R., Maji, T.K., 2007. Effect of Glycidyl Methacrylate on the Physical Properties of Wood–Polymer Composites. *Polymer Composites*, 28 (1): 1-5.
- Epmeier, H., Johansson, M., Kliger, R., Westin, M., 2007. Materials properties and their interrelation in chemically modified clear wood of Scots pine. *Holzforschung*, 61:34–42.
- Hill, C.A.S., 2006. Wood modification: chemical, thermal and other processes. Wiley, Chichester. 239p.
- Hill, C.A.S., Hale, M.D., Ormondroyd, G.A., Kwon J.H. and Forster S.C., 2006. Decay resistance of anhydride-modified Corsican pine sapwood exposed

یافت (Xiao *et al.*, 2010). برقراری پیوند عرضی گلوتارآلدئید با میکروفیبریل‌ها، واکشیدگی چوب اصلاح شده در معرض رطوبت را مهار می‌کند. در محیط مرطوب، انتشار آب در دیواره سلولی دارای اتصالات عرضی، موجب ایجاد تنفس فشاری در دیواره سلولی می‌شود که می‌تواند به کاهش جذب رطوبت و واکشیدگی چوب اصلاح شده با گلوتارآلدئید بینجامد (Xie *et al.*, 2011). بعلاوه، طی واکنش گلوتارآلدئید، با حجمی شدگی دیواره سلولی و کاهش اندازه فضای آزاد حفره‌ها، قابلیت تورم دیواره سلولی متعاقب جذب آب کاهش می‌یابد (Hill, 2008).

کاهش ASE احتمالاً به هیدرولیز پیوندهای همی استال مربوط است. کاهش ASE طی غوطه‌وری، ثبات ابعاد طولانی مدت نمونه‌های اصلاح شده با گلوتارآلدئید را زیر سوال می‌برد. در مورد چوب اصلاح شده با گلوتارآلدئید، هیدرولیز استال کامل می‌تواند با کلریدمنیزیم کاتالیز شود؛ اگرچه کلریدمنیزیم به آسانی در آب محلول بوده و باید طی لحظات اولیه غوطه‌وری در آب خارج شود. این امر حضور نسبت مشخص از همی استال را نشان می‌دهد که طی زمان غوطه‌وری هیدرولیز و از چوب خارج شده است.

کارایی ضد واکشیدگی بدون محاسبه اثر حجمی کنندگی (ASE) با توجه به اتصالات عرضی پلیمرهای دیواره سلولی، حدود ۴۰–۳۰ درصد از ASE کل را تشکیل می‌دهد، اما میزان ASE با زیاد شدن افزایش وزن، افزایش می‌یابد. در بالاترین افزایش وزن (۱۵/۱۴ درصد) نسبت به ASE کل مقدار ۱۰/۱ درصد بود، در حالی که این نسبت در افزایش وزن ۱۰/۱ درصد در روش هیدرولترمال، ۸۳/۱۶ درصد به دست آمد (Xiao *et al.*, 2010). طی افزایش زمان غوطه‌وری در آب با کاهش کمتر در ASE نسبت ASE به ASE افزایش یافت که این افزایش در سطوح گرمادهی در آون با زمان کوتاه‌تر بیشتر بود. براین اساس می‌توان بیان کرد که طی ساعات اولیه غوطه‌وری ASE سطوح گرمادهی با زمان‌های کوتاه‌تر، به علت اثر حجمی شدگی ناشی از تشکیل همی استال بوده است. به طوری که با افزایش زمان غوطه‌وری و هیدرولیز همی-

- wood (*Fagus orientalis*). The International Research Group on Wood Preservation, IRG Document No. IRG/WP 05-40303.
- Neimsuwan, T., Wang, S., Taylor, AM., Rials, TG., 2008. Statics and kinetics of water vapor sorption of small loblolly pine samples. *Wood Science Technology*, 42:493–506.
 - Ohmae, K., Minato, K., Norimoto, M., 2002. The analysis of dimensional changes due to chemical treatments and water soaking of hinoki (*Chamaecyparis obtusa*) wood. *Holzforschung*, 56:98–102.
 - Papadopoulos, AN., 2005. Moisture adsorption isotherms of two esterified Greek hardwoods. *Holz RohWerkst*, 63:123–128.
 - Ümit,C.,Y., Yildiz, S., and Gezer, E., 2005. Mechanical Properties and Decay Resistance of Wood-Polymer Composites Prepared from Fast Growing Species in Turkey, *Bioresouce Technology*, 96 (9): 1003-1011.
 - Xiao, Z., Xie, Y., Militz,. H, Mai,C., 2009. Modification of wood with glutaraldehyde. In: Proceedings of the4th European conference on wood modification, Stockholm, Sweden.
 - Xiao, Z., Xie, Y., Militz, H. Mai, C., 2010. Effect of glutaraldehyde on water related properties of solid wood. *Holzforschung*, 64:475–482.
 - Xie, Y., Callum, A., Hill, S., Xiao, Z., Mai, C., Militz, H., 2011. Dynamic water vapour sorption properties of wood treated with glutaraldehyde, *Wood Science Technology*, 45:49–61.
 - to the brown rot fungus *Coniophora puteana*. *Holzforschung*, 60: 625-629.
 - Hill, C.A.S., 2008. The reduction in the fiber saturation point of wood due to chemical modification using anhydride regents: reappraisal. *Holzforschung*, 62:423-428.
 - Jakiela, S., Bratasz, L., Kozlowski, R., 2008. Numerical modeling of moisture movement and related stress field in lime wood subjected to changing climate conditions. *Wood Science Technology* 42:21–37.
 - Jani, M., Rozman, D. and Rahim, S., 2007. Rubber wood-polymer Composites: The Effect of Chemical Impregnation on the Mechanical and Physical Properties. *Malaysian Polymer Journal*, 2(2): 1-11.
 - Li,Y., Liu, Z., Dong, X., Fu, Y. and Liu, Y., 2011. Comparison of decay resistance of wood and wood polymer composite prepared by in- suit polymerization of monomers. 15th International Biodeterioration and Biodegradation Symposium, Vienna, Austria, 19-24 September.
 - Li, Y., Dong, X., Lu, Z., Jia, W. and Liu, Y., 2013. Effect of Polymer In Situ Synthesized from Methyl Methacrylate and Styrene on the Morphology, Thermal Behavior, and Durability of Wood. *Journal of Applied Polymer Science*. 128(1):13- 20.
 - Mattos, B., Serrano, L., Gatto, D., Magalhaes, W.L.E. and Labidi, J., 2014. Thermochemical and hygroscopicity properties of pinewood treated by in situ copolymerisation with methacrylate monomers. *Thermochimica Acta*, 596: 70- 78.
 - Mohebby, B., Sanaei, I., 2005. Influences of the hydro- thermal treatment on physical properties of beech

Determinating the optimom conditions of poplar wood chemical modification using Glutaraldehyde and physical properties of the product

N. Esmaeeli¹, M. Ghorbani^{2*} and P. Beparva³

1- M.Sc. Student, Department of Wood and Paper Sciences and Technology, Sari University of Agricultural Sciences and Natural Resources, Sari, Iran

2*-Corresponding author, Associate Prof. Department of Wood and Paper Sciences and Technology, Sari University of Agricultural Sciences and Natural Resources, Sari, Iran. E-mail: ghorbani_mary@yahoo.com

3 – Assistant Prof. Department of Sciences, Sari University of Agricultural Sciences and Natural Resources, Sari, Iran

Received: Oct., 2015 Accepted: Feb., 2016

Abstract

This research was conducted to determine the optimom conditions for chemical modification of poplar wood using glutaraldehyde and its effect on the physical properties of product. Test samples were prepared according to the ASTM-B4446-05 method and then impregnated in the laboratory cylinders with Glutaraldehyde at a concentration of 10% using vacuum-pressure method. Modification reaction was carried out using two different procedures. First heating in the laboratory cylinder (Hydrothermal) for 4 hour and then in oven 4, 12, 24 and 48 hours. Weight percent gain of sample modified by hydrothermal and oven method was measured as 2.10, 9.26, 10.02, 11.40 and 14.15% respectively. Chemical modification of wood with glutaraldehyde intiates hydroxyl group substitution, and reduces the uptake of water and swelling of poplar wood. Upon-soaking the sample in hot water for 48 hours showed minimum water absorption and dimensional changes as 57.32 and 12.08 respectively, and highest bulking, ASE and ASE in 8.31,67 and 35.51% respectively was selected as the optimom level. This improvement as compared to other modification levels demonstrates forming of permanent Cross-linking of acetal that increased by prolonge heating time.

Key words: Chemical modification, poplar wood, glutaraldehyde, physical properties, bulking.